

NAŚPIAĆ (1) *vb pf*

3 sg m praet naśpiął.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Będąc w ruchu znaleźć się w jakimś miejscu: A iż była gołoledź/ podle konia śpiefzno idąc padł/ y przyłzła mu nogá ná poprzek kolei/ á zá tym woz náśpiał/ y przechodząc nogę/ złamał mu nogę
Górnrzm F2.

Formacje współrdzenne cf ŚPIEĆ.

JR, LW